

heller ikke Flertallets øvrige Medlemmer, noget at indvende derimod. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) bebrejdede mig, at de Oplysninger angaaende Spørgsmaalet, som jeg havde fremsat, ikke var blevet fremsat ved første Behandling. Denne Bebrejdelse er ikke rigtig. For os, der var enige med Hensyn til Realiteten i Forslaget, var der ingen Grund til at tage Ordet og fremkomme med Forklaringer. Der havde været langt mere Grund for dem, der var Modstandere af Forslaget, til ved første Behandling at give en Begrundelse af, hvorfor de var Modstandere; men det skete ikke. Der var heller ingen Grund for mig til at komme frem med fyldstgørende Oplysninger ved Sagens anden Behandling; thi vi havde forud for anden Behandling i Finansudvalget taget Forbehold. Vi havde udsat Spørgsmaalet, fordi vi ønskede yderligere Oplysninger. Nu foreligger disse i Bilagene til Ændringsforslagslisten i Form af ikke mindre end 5 Bilag; altsaa de Skrivelser, der er vekslede mellem Ministeriet og Undervisningsraadet og mellem Ministeriet og Tilsynsraadet.

Den Modstand, der nu, navnlig af det ærede Medlem fra Ringkøbing som Ordfører for Mindretallet, er rejst mod hele denne Sags Ordning, har mest været Formalisme. Det har i langt højere Grad drejet sig om Formen end om Realiteten. Det ærede Medlem vilde jo have Sagen afgjort paa den Maade, at den skulde gennemføres ved særlig Lov. Det ærede Medlem rettede ogsaa en Kritik mod de Udgifter, Sagens Gennemførelse vil medføre. Man er fra det ærede Medlems Side navnlig gaaet ud fra, at det Beløb, der her er Tale om, 16,000 Kr., neppe vil strække til; navnlig da der muligvis ogsaa vil kræves nye Bygninger eller Udvidelser af de nuværende, altsaa flere Lokaler. Med Hensyn til de foreslaaede Udgifter til Lærerlønninger har jeg allerede i Gaar efter en Skrivelse af 8. Marts 1916 fra Landbohøjskolens Direktør oplyst, at den her foreslaaede Sum er tilstrækkelig medmindre det skulde ske, at Rigsdagen forhøjede disse Lønninger; men det bliver jo noget andet. Og hvad Udvidelsen af Bygningerne angaar, er det en Opfattelse, som har været fremme saa mange Gange, at en saadan vil være nødvendig alligevel — det har vi ogsaa hørt nu af Ministeren, særlig for Veterinærafdelingens Vedkommende —; og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at den simpleste Fremgangsmaade med Hensyn til at skaffe Lokaler til de Øvelser, der er ønskelige og nødvendige for Eleverne, vil være, at man

lejer nogle Lokaler paa en for Skolen bekvem Plads; jeg gaar ud fra, at saadanne Lokaler sikkert nok kan faas i Skolens Nærhed. En saadan Løsning forekommer mig at ville være rigtig foreløbig. Det er jo ogsaa en Selvfølge, at naar der skal opføres nye Bygninger, eller Bygningerne derude skal udvides, vil Sagen blive forelagt for og godkendt af Rigsdagen.

Det, jeg her har anført, angaar paa det nærmeste Hovedindholdet af den Kritik, der er rejst fra Mindretallets Side og ligeledes fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) Side, der jo ogsaa hører til Mindretallet. Der faldt imidlertid i Gaar en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som jeg mener vi maa lægge Mærke til. Det ærede Medlem udtalte, at Mindretallets Modstand mod, at denne Sag nu ordnes paa Finansloven, sikkert bundede i, at det ønskede Sagen ordnet saaledes, at der blev to Kursus, altsaa et kort paa 1 $\frac{2}{3}$ Aar og et langt paa 3 $\frac{1}{2}$ eller i alt Fald 2 $\frac{2}{3}$ Aar. Hvis det er Tilfældet — hvad adskilligt tyder paa, idet det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berndsen) her i Tinget har udtalt sig for at bevare det nuværende Kursus samt et paa 3 $\frac{1}{2}$ Aar, og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i Kommissionen har taget et lignende Standpunkt —, vilde jeg betragte det som meget uheldigt, hvis Sagen nu blev taget ud af Finanslovsforslaget for at blive ordnet ved særlig Lov. Det er nemlig givet, at hvis det sker, er en Ordning i den antydede Retning mere sandsynlig. Men alt det har vi slet ikke hørt noget om. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har slet ikke omtalt selve Realiteten i denne Sag. Der er ikke fremkommet noget om, hvordan Mindretallet i det hele ønsker Sagen ordnet; skønt det dog er selve Realiteten, der er det vigtigste. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om vi skulde faa et saadant dobbelt Kursus, og det er ogsaa meget stærkt blevet fraraadet af Kommissionens Flertal. Jeg skal under Forudsætning af den højtærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier af, hvad Flertallet skriver desangaaende. Efter at have forklaret, hvorfor det finder det meget uheldigt at faa to Slags Landbrugskandidater, hvis Uddannelse er forskellig, skriver det: „Men rent bortset herfra maa Flertallet hævde det absolut uheldige i at etablere baade et kortere og et længere Kursus, thi for det første vil en saadan Ordning i væsentlig Grad vanskeliggøre hele Landbrugsundervisningens Planlæggelse og Gennemførelse samt medføre betydelig forøgede Udgifter, og for det andet rummer det en alvorlig